

ПРАВО НА УСКЛАЂИВАЊЕ ПЕНЗИЈЕ

Право на усклађивање пензије је имовинско-преносиво право, па су законски наследници активно легитимисани за подношење тужбе против коначног управног акта којим је решавано о праву на усклађивање пензије њиховог покојног оца.

Из образложења:

Решењем Управног суда је одбачена као недозвољена тужба подносилаца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција фонда од 17. јула 2013. године, са образложењем да нису легитимисани за подношење тужбе.

Уставни суд констатује да је у управном поступку одлучивано о захтеву пок. М. Ц. за усклађивање пензије, почев од 1. јануара 2008. године, те да су подносиоци уставне жалбе решењем Првог основног суда у Београду од 17. јула 2013. године оглашени за законске наследнике на заоставштини иза пок. М. Ц. из Београда.

Одредбама члана 11. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/09), регулисано је питање овлашћења за покретање управног спора, односно одређени су услови под којима разне категорије правних субјеката могу покренути управни спор. Сва та лица имају својства тужиоца у управном спору. Активна легитимација у управном спору, као процесно-правни услов јесте у томе да је оспореним управним актом решавано о праву, обавези или правном интересу правног субјекта који подноси тужбу. Тужилачка легитимација у управном спору је право да се буде странка у њему, у својству тужиоца, имајући у виду његову правно респектабилну везу са оним о чему се одлучује. Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 4) наведеног Закона, тужба се одбацује ако се утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону заснован интерес.

Уставни суд констатује да је у образложењу оспореног решења наведено да је у управном поступку који је претходио управном спору решавано о праву на усклађивање војне пензије оца подносилаца уставне жалбе, а што представља лично право које се не наслеђује, сагласно члану 6. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, те да подносиоци нису легитимисани за подношење тужбе у предметном управном спору.

По оцени Уставног суда, у конкретном случају се не ради о неком личном праву које се не наслеђује, као што је право на пензију. У конкретном случају ради се о усклађивању пензије, које по закону припада свим пензионерима, уз испуњење законом прописаних услова. Дакле, ради се о имовинским правима која се наслеђују и која су у тренутку смрти оставиоца ушла у његова права и обавезе. У конкретном случају, Уставни суд је констатовао да се ради о преносивим правима и да су подносиоци уставне жалбе, као законски наследници, имали интерес за подношење тужбе против наведеног коначног управног акта.

Уставни суд је утврдио да је оспореним решењем Управног суда повређено право подносилаца уставне жалбе на приступ суду, као саставног дела права на правично суђење, па је поништио решење Управног суда од 12. маја 2014. године и одредио да исти суд донесе нову одлуку о тужби подносилаца поднетој против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција Фонда од 17. јула 2013. године, а у складу са правним ставом Суда који је изражен у напред наведеној Одлуци Уж 8405/2013 од 4. децембра 2013. године. *(Одлука Уставног суда Србије, Уж. 5923/14 од 15. септембра 2016)*